

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.12. Tartaorum ad S. Ludovicum legatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul. XIII.
A. C. 1249

bant ibi preces pro Papa, non item pro Imperatore Vatacio, quoniam hunc ille sacro fulmine perculerat. Hæc Legatus ipse in aliqua ad Papam epistola refert.

§. XII.

*Tartarorum ad S. Ludovicum
legatio.*

p. 215.

Duchesne

p. 348.

*Matth. Ad-
ditam. p.*

Ut idem Legatus iisdem in litteris memorat, die lunæ post festum S. Luciae nempe 14 Decembris an. 1248 in Cyprium advenerunt Legati cujusdam Tartarorum Regis, & Nicosiam delati S. Ludovico tradidere epistolam Domini sui Ercalthai sermone Persico ac litteris Arabicis scriptam, in qua, cum eum inter exquisitam verborum lautitiam tumido gentium ad Ortum habitantium stylo salutasset, dicebat: Oro Deum, ut Regum Christianorum copiis victoriam ac triumphum de inimicis crucis tribuat. Et postea: Volumus, ut omnes Christiani sint liberi, ac de suis bonis securi, templa diruta reædificent, & in quiete pro nobis preces ad Cœlum mittant. Kiocai Rex terræ præcipit, ut in divina lege inter Latinum, Græcum, Armenum, Nestorianum, Jacobitam & cunctos, qui crucem adorant, nulla sit differentia: omnes sunt apud nos iidem, atque ut omnibus æque faveatis, cupimus. Epistola duobus

bus Legatis Davidi & Marco fidem faciebat. Ille, qui Kiocai dicitur, est Cajucan, & Ercalthai suo duntaxat nomine loquitur.

Sæcul. XIII.
A.C. 1249.

Cum S. Ludovicus has litteras acciperet, adstabat ei quidam Frater Prædicator Andreas Longogeminus nomine, qui Davidem priorem ex his Legatis noverat, quoniam eum viderat in exercitu Tartarorum, cum inter hos ageret a Papa cum fociis missus. Rex epistolam Tartari ab Andrea latine redditam in Galliam ad Reginam Blancam deferri voluit. Paulo ante Rex Cypri & Comes Joppes S. Ludovico præbuerant litteras a summo Armenicæ militiæ Præfecto ad se ambos datas. In itinere ad Canum Tartarorum eas scripserat hunc in modum: Per octo jam menses diu noctuque progressi, nondum dimidiam, ut audimus, viam ad locum, in quo Canus est, conficimus. Tum de regione, quam Tangath nominat, loquens: Inde tres Reges Bethlehemium venerunt; ac regionis incolæ sunt Christiani. Intravi eorum templa, & in imagine illos JESU Christo munera sua offerentes vidi. Illorum beneficio factum, ut Canus una cum suis omnibus Christianam nuper fidem amplecteretur. Habent ante suas fores Ecclesias, ac æra campana pulsant, ita, ut, quicumque Canum adit, seu Sarracenus sit, seu Chri-

p. 347.

p. 348.
Spicil. p. 217

Histor. Eccles. Tom. XXI. C stia-

Secul. XIII.
A. C. 1249.

ftianus, velit, nolit, prius ingredi templum, & Christum venerari debeat.

Invenimus etiam multos Christianos ad Ortum dispersos, & pulchras haud parvo numero Ecclesias veteres a Turcis destructas: quam illi injuriam Cani hodierni avo conquesti sunt. Is magno exceptos honore in libertatem asseruit, vetansque, nequis eisdem ægre faceret, Saracenos in ruborem dedit. At his Christianis sacri Oratores, a quibus informentur, desunt, culpa non levi cadente in eos, quibus hoc curandum. In India, quam Apostolus S. Thomas Christo adjunxit, quidam Rex Christianus a Regibus Saracenis vicinis suis antehac multa perpeffus, advenientium Tartarorum, quorum in clientelam se tradidit, auxilio tantos fecit progressus, ut omnes ad Ortum plagæ Indicis mancipiis affluant. Supra quinquagies mille conspexi, quæ Rex venum mittebat. Huic exercitus Armenici Præfecto credi possunt ad summum ea, quæ vidisse se scribit. Sed quod de Tartarorum Cano ad sanam religionem adducto audierat, falsum esse conitat ex iis, quæ tum retuli hætenus, tum deinceps narrabo. Nihilominus idem perhibebant Ercalthaji Nuncii, quos se dicebant.

Sup. Lib. 82.
S. 55. 56. &c.

S. Ludovicus acceptis litteris, quas attulerant, in præsentia Legati, quorundam
dam

dam Præfulum & consilii sui, Quomodo adventum meum, inquit, cognovit Dominus vester? Unde venerunt Tartari & quo fine? Quam regionem nunc incolunt? Num Rex eorum magnum habet exercitum? Qua ex occasione nostram amplexus est fidem? Quot ætatis annos numerat? An multi alii baptis-
Sæcul. XIII.
A.C 1249.

mate una cum illo resperfi sunt? Easdem quæstiones de Ercalthajo movebat. Rogabat insuper, cur Bachon (Bajothnojum intelligo) Papæ Nuncios tam aspere excepisset; an Sultanus Mosulix Christianus esset; denique, quam Nuncii patriam haberent, & quamdiu veram colerent Religionem?

Sultanus Mosulix, reponebant, ad Canum epistolam misit, quam a Sultano Ægyptio receperat, & in qua iste de tuo adventu loquebatur, se sexaginta tuarum navium captas in Ægyptum duxisse falso perhibens, ne Sultanus Mosulix fiduciam in te poneret. Hac occasione Ercalthai te advenisse comperit, & nos ad te misit edocendum, Tartaros obsidendo æstate proxima Bagdetix Califæ intentos esse, orandumque, ut Ægyptum invadas, ne quod subsidium inde trahere Califa posset. Postquam de Tartarorum origine, ac vivendi modo responderant, addebant: Kiocai hodie regnans matrem habuit Christianam Presbyteri Joannis filiam:

Sæcul XIII.
A.C. 1249.

qua cum Malassia sancto Episcopo stimu-
lante die Epiphaniæ primis Christiano-
rum sacris initiatus est una cum octode-
cim filiis Regum ac multis militum du-
ctoribus. Multi tamen lustrali fonte
necdum loti sunt. Ercalthai, qui nos
misit, annis jam pluribus est Christianus;
& quamvis e stirpe Regia ortum non du-
xerit, potentia tamen valens, modo in vi-
cinitate Persiæ ad Orientem habitat. Ba-
chon ethnicus est, ac Saracenorum con-
siliis utitur: idcirco Papæ Nuncios male
accepit; sed accisis viribus nunc ab Er-
calthajo pendet. Sultanus Mosulæ est
matronæ Christianæ filius, Christianos
ex animo diligit, festos eorum dies obser-
vat, Mahometis legem nequaquam se-
quitur, atque si ferret occasio, libenter
Christianus fieret. Ad nos quod atti-
net, ex urbe sumus, quæ bidui itinere
Mosulia distat, & Christianam fidem e
Majoribus nostris hausimus. Papæ no-
men nunc est celebre inter Tartaros: &
Ercalthai Dominus noster hac æstate
Bagdetiæ Califam adoriri cogitat, inju-
riamque JESU Christo per Coresmianos
factam ulcisci. Talis erat Legatorum
responsio.

Spicil. p. 222

Duch. p. 350.

Joinville
p. 25.

A Rege abeundi veniam 25 Jan. 1249
adepti, post biduum Nicosiam relique-
runt comitantibus se tribus Fratibus
Prædicatoribus Andrea, Joanne, ac Gui-
lielmo,

lielmo, quos ille ad Tartarorum Regem Sæcul. XIII.
 mittebat cum cruce de ligno veræ cru- A. C. 1249.
 cis confecta, cum coccineo tabernaculo
 Christi vitam per opus Phrygium exhi-
 bente, aliisque cum donis, quæ Princi-
 pem curiosum ad religionem allicerent.
 Eodem fine Cano & Ercalthajo scripsit:
 ac Legatus eos ad agnoscendum Eccle-
 siæ Romanæ principatum, Papæque au-
 thoritatem, Præsules vero Principibus il-
 lis obnoxios ad concordiam primorum-
 que conciliorum fidem conservandam per
 epistolas est exhortatus.

§. XIII.

*Joannes Parmensis Pontificius in
 Græcia Legatus.*

L Laurentius Ordinis Fratrum Minorum Sup. lib. 82
 expiationum Præfectus, ac Legatus §. 61.
 ad Ortum Pontificius abhinc biennio nun- S. Ant. 3.
 ciaverat, se opportunam viam ad reddendos part. tit. 24.
 Ecclesiæ Græcos, atque Imperatoris §. 5.
 Joannis Vatacii & Patriarchæ Manuelis Vading. a. 1249.
 Caritopuli animos ad id negotium bene Boll. 9.
 comparatos cernere. Igitur Papa Inno- Mart. to. 8.
 centius an. 1249 Joannem Parmensem p. 60.
 Generalem Ordinis Ministrum ad eos mi-
 fit tanquam Legatum suum. Qui Ni-
 cæam delatus apud Imperatorem, Pa-
 triarcham, Clerum, ac populum tantam
 existimationem ac reverentiam sibi con-
 ciliavit.